

РЕШЕНИЕ

№ 6708

гр. София, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 69 СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА**

при участието на секретаря **СВЕТЛА Р. ЛАЗАРОВА**
като разгледа докладваното от **ВАНЯ Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА** Гражданско дело № 20211110127721 по описа за 2021 година

Предявен е осъдителен иск с правна квалификация чл. 411, изр. 2 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД.

Предявен е иск от **ФИРМА СРЕЩУ ФИРМА** с правна квалификация чл. 411,, изр. 2 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД за регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско” и разходи за определянето му, заедно със законна лихва от предявяване на иска до погасяване. Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско” е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени вреди на застрахования при него автомобил „Волво“, мод. S40, с рег. № ****. Поддържа, че вредите са на стойност 1414,46лева, от които ответникът е заплатил сумата от 714,73лева, а останалата сума в размер на 699,73лева не е възстановена и се претендира в настоящото производство. Твърди, че ответникът е застраховател по валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на делинквента, управлявал към датата на процесното събитие а-л „Фиат Брава“ с рег. № ****, поради което в полза на ищеца възниква регресно вземане срещу него за платеното обезщетение и разноските по определянето му. Твърди, че след покана ответникът е заплатил само част от дължимата сума, като остатъчният размер от 699,73лева останал незаплатен.

Ответникът оспорва иска, като твърди, че с извършеното плащане е погасил изцяло регресния дълг. Оспорва механизма на произшествието, релевира възражение за съпричиняване от застрахования при ищеца водач, като не е предприел маневра завиване на ляво от правилната лента, или не е завил така, че да навлезе по възможно най-краткия път в дясна лента. Оспорва размера на претенцията, както и стойността на увредените части по застрахования при ищеца а-л.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК, достигна до следните фактически и правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 411 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност, до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и водача на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

В случая посочените предпоставки са налице.

С определението от 07.01.2022 г. всички факти, включени във фактическия състав на вземането и некасаещи неговия размер, са обявени за безспорни между страните. Ето защо и на основание чл. 153 ГПК съдът приема осъществяването им за доказано.

Спорен между страните е единствено въпросът, в какъв размер е възникнало регресното вземане, в т.ч. дали е налице съпричиняване от водача на л.а. „Волво“ с рег. № ****, последният застрахован по застраховка „Автокаска“ при ищеца.

За отговор на същия съдът съобразява съдебната практика, постановена по реда на касационния контрол - решение № 52 от 08.07.2010г. по гр.д. № 652/2009г. на ВКС, I ТО, съгласно която при съдебно предявена претенция съдът следва да определи застрахователното обезщетение единствено по действителната стойност на вредата /без овехтяване/ към момента на настъпване на застрахователното събитие, стига то да не е под минималните размери, установени в Методиката. Именно стойността на вредите без овехтяване следва да се вземе предвид при съобразяване на горепосочената съдебна практика. Действително деликтната отговорност е насочена към обезщетяване на негативния интерес /увреденото лице да бъде поставено в състоянието преди деликта/, но за постигане на тази цел на увреденото лице не следва да се вменява в тежест възстановяването на вредите с овехтени части /в някои случаи това би било и невъзможно предвид спецификата на увредената част/. Ето защо обезщетението следва да е в размер, необходим за възстановяване на вещта, като делинквентът/застрахователят на гражданската му отговорност понесе и отговорността за влагането на нови части при отстраняване на щетите. В този смисъл съдът споделя мотивите към т. 6, б. „б“ от Постановление № 7/1978г. на Пленума на ВС /съгласно които при обезщетяване по реда на деликтната отговорност за вложените нови части не се взема предвид изхабяването на вещта/.

Съгласно заключението на вещото лице по САТЕ /неоспорено от страните в срока по чл. 200, ал. 3 ГПК/ средната пазарна стойност на ремонта, без прилагане на коефициент на овехтяване, е 1983,12 лева. Действителната стойност на застрахованото МПС по средни пазарни цени към датата на ПТП е именно 1983,12 лева. Този механизъм на определяне на обезщетението съответства на разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ, съгласно която обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието /вредата не би била стойността на погиналия автомобил в цялост, ако от същия са останали запазени части/. Този размер следователно е и противопоставимият на делинквента/на застрахователя на неговата гражданска отговорност.

Относно механизма на произшествието и във връзка с релевираното от ответника възражение за съпричиняване са събрани по делото гласни доказателства посредством разпит на свидетелката Мария Хараламова. В показанията си последната заявява, че на посочените дата и място, управлявайки а-л „Фиат Брава“ при завиване на ляво на кръстовище и след подаден от нея сигнал, е била ударена внезапно от друг автомобил, който също е завивал наляво. За произшествието бил съставен двустранен констативен протокол, подписан от нея, включително в частта, в която е посочила, че признава вината си. В заключението по автотехническата експертиза вещото лице е установило следния механизъм на произшествието: при движение на а-л „Фиат Брава“ с рег. № **** по бул „Илинденско въстание“ и на кръстовище с бул. „Бургаско шосе“ при предприета маневра „ляв завой“ в посока център на гр. Сливен и при движение по същото време на л.а. „Волво С40“ с рег. № ****, водачът на който извършва маневра „ляв завой“ на кръстовище с бул. „Бургаско шосе“ и бул. „Илинденско въстание“, траекториите на движение на двете превозни средства се пресичат и настъпва удар между тях.

С оглед на наведеното от ответника възражение за съпричиняване и предвид събраните по делото доказателства следва да се отбележи, че в случая се установява противоправно поведение и на водача на застрахования при ищеца автомобил, което е допринесло за настъпването на вредите. Видно от показанията на свидетеля Хараламова водачът на а-л „Волво“ не е изчакал насрещно движещите се автомобили, предприемайки маневрата „завой на ляво“. С оглед на изложеното се установява, че водачът на застрахования при ищеца автомобил е допуснал нарушение на разпоредбата на чл. 25, ал.1, ЗДвП, като преди да подаде сигнал за предприемане на маневра не изчакал преминаващите превозни средства, както и не се установи да е подал сигнал за изменение на посоката си на движение наляво. От друга страна, доколкото е подал ляв мигач, водачът на л.а. „Фиат Брава“ не е очаквал друг автомобил да пресече траекторията му на движение при започнало извършване на левия завой, тъй като е сигнализирал на останалите участници в движението какви ще са непосредствените му действия на пътя. Ето защо, макар и свидетелят Хараламова да е признала вината си в двустранния констативен протокол, доколкото твърди да го е подписала, то с оглед на установения механизъм на ПТП следва, че водачът на а-л „Волво“, с рег. № **** също е имал задължение да се убеди преди да предприеме маневрата, че няма да създаде опасност за участниците в движението

и да се съобрази с тяхното положение, посока и скорост на движение/чл. 25, ал.1,ЗДвП/ , както и да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства /37, ал.1ЗДвП/ , а също така при завиване наляво за навлизане в път с двупосочно движение водачът на пътното превозно средство следва да завива така, че да навлезе по възможно най-краткия път в дясната част на платното за движение - чл. 36, ал.2ЗДвП , поради което е допринесъл също за настъпване на ПТП. Настоящата съдебна инстанция намира, че с действията си водачът на застрахования при ищеца автомобил е съпричинил за настъпване на вредите в **степен от 30 %**.

Предвид изложените съображения по делото се установява наличието на всички елементи от фактическия състав на спорното право по чл. 411,КЗ , поради което ответникът носи отговорност за обезщетяване на причинените вреди, респ. за възстановяване на платеното от застрахователя по имуществена застраховка на пострадалия обезщетение, но след определяне размера на обезщетението същото следва да бъде намалено със 30 % степен на съпричиняване от пострадалия на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

Съгласно заключението на приетата по делото САТЕ, неоспорено от страните, описаните от ищеца щети на застрахования при него автомобил съответстват на механизма на ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. Вещото лице установява, че към момента на настъпване на процесното ПТП за отстраняването на причинените вреди на база средни пазарни цени са били необходими 1983,12лева . От същите ответникът е заплатил доброволно сума в размер на 714,73лева, като след приспадането ѝ е останала дължимата 1268,39лева . След приспадане на 30 % съпричиняване / на 594,94лева/ от общия размер на щетите , следва , че исковата претенция на ищеца се явява основателна и доказана до размер на **673,45лева** , като до пълния предявен размер на претенцията от 699,73лева същата следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени своевременно поисканите разноски, съразмерно на уважените искове в размер на 654,46лева /за държавна такса, депозит за САТЕ и възнаграждение за адвокат/.

Съразмерно на отхвърления иск, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 14,84лева / в т.ч. юрисконсултско възнаграждение, депозит за експертиза и за свидетел/, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ФИРМА, ЕИК *** , **** да заплати на ФИРМА, ЕИК **** на основание чл. 411, изр. 2 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД сумата от 673,45 лева, представляваща незаплатено регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка

„Каско” за вреди на лек автомобил марка „Волво“ мод „S 40“ с рег. № СН 8619 АТ , причинени от пътнотранспортно произшествие, настъпило на 12.09.2020г.в гр. Сливен,за което е образувана щета №44011912005205/2020 , **заедно със законната лихва от 19.05.2021г.** до погасяване на задължението , като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата над уважения размер до пълния предявен размер от 699,73лева / или за разликата от 26,28лева/ .

ОСЪЖДА ФИРМА, ЕИК *** , **** да заплати на **ФИРМА, ЕИК ****** на основание чл. 78, ал.1,ГПК разноси по делото в размер на 654,46лева , съразмерно на уважените искиове.

ОСЪЖДА ФИРМА, ЕИК **** да заплати на **ФИРМА, ЕИК *** , ****** на основание чл. 78, ал.3,ГПК разноси по делото в размер на 14,84лева , съразмерно на отхвърлените искиове.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____